

Warszawa, dnia 10 grudnia 2018 r.

Poz. 1201

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 3 grudnia 2018 r.

**w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych
w sprawach gospodarczych” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji**

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji rynkowej „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Ziobro*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia 3 grudnia 2018 r. (poz. 1201)

INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI RYNKOWEJ „PROWADZENIE MEDIACJI SĄDOWYCH I POZASĄDOWYCH W SPRAWACH GOSPODARCZYCH” DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Nazwa kwalifikacji rynkowej

Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych

2. Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Certyfikat

3. Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

10 lat

4. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji rynkowej

6 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacyjnej

5. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji rynkowej

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się:

Osoba posiadająca kwalifikację „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych” jest gotowa do samodzielnego planowania i przeprowadzania mediacji w sprawach gospodarczych zarówno ze skierowania sądu, jak i pozasądowych. Dokonuje analizy konfliktu, rozpoznaje przedmiot sporu oraz stanowiska i oczekiwania stron. Na podstawie analizy ocenia, czy nie ma przeciwwskazań do zastosowania mediacji. Jest przygotowana do motywowania i wspierania stron w poszukiwaniu rozwiązań sprzyjających rozwiązywaniu konfliktów. Stosując techniki zarządzania emocjami oraz techniki mediacyjne i negocjacyjne, prowadzi strony do uzyskania porozumienia końcowego. Sporządza dokumenty niezbędne w procesie mediacji (umowę o przeprowadzenie mediacji, protokół z posiedzenia mediacyjnego). Wspiera proces kształtowania przez strony finalnej ugody mediacyjnej.

Aktualizuje swoją wiedzę z zakresu mediacji oraz zastosowania podstaw prawnych związanych z procedurą mediacji (w tym w szczególności w kontekście regulacji postępowania mediacyjnego w Kodeksie postępowania cywilnego). Dostrzega merytoryczne podstawy sporu. Potrafi zweryfikować zdolność podmiotów do uczestniczenia w postępowaniu mediacyjnym o charakterze gospodarczym oraz określić konsekwencje wynikające z zawarcia ugody mediacyjnej. Posługuje się językiem prawniczym w podstawowym zakresie, w szczególności w zakresie redakcji jednoznacznego i niesprzecznego tekstu ugody, w takim zakresie, aby móc określić, czy zawierana przez strony ugoda jest zgodna z prawem i zasadami współżycia społecznego, czy jest zrozumiała i czy nie służy obejściu prawa, a w konsekwencji tego, czy jest możliwa do zatwierdzenia przez sąd.

Jest przygotowana do reagowania oraz rozwiązywania problemów, często w zmiennych i nieprzewidywalnych warunkach. Osoba posiadająca kwalifikację ma świadomość odpowiedzialności wynikającej z prowadzenia mediacji.

Zestaw 1. Ustalenie charakteru sprawy	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje pojęcie sprawy gospodarczej	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcie i zakres sprawy gospodarczej; – ocenia, czy sprawa ma charakter gospodarczy; – określa charakter sprawy gospodarczej (budowlana, deweloperska, z prawa autorskiego i praw pokrewnych itp.); – posługuje się tekstami aktów prawnych właściwych dla danej gałęzi prawa (np. prawo budowlane, autorskie i pokrewne, deweloperskie itp.).
Omawia reguły, zasady i konsekwencje prawne istotne w kontekście mediacji gospodarczej	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia podstawowe pojęcia z zakresu prawa gospodarczego i właściwie określa charakter roszczenia; – posługuje się podstawową nomenklaturą z prawa rzeczowego i prawa zobowiązań; – określa formę prowadzenia działalności gospodarczej.

Zestaw 2. Określenie podmiotów uczestniczących w procesie mediacji gospodarczej oraz reprezentacji stron	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Weryfikuje status podmiotów przystępujących do mediacji gospodarczych	<ul style="list-style-type: none"> – podaje definicję przedsiębiorcy; – wskazuje akty prawne istotne w kontekście mediacji gospodarczych: Kodeks cywilny, Kodeks postępowania cywilnego, Kodeks spółek handlowych, Prawo przedsiębiorców; – na podstawie dokumentów określa, czy podmioty biorące udział w mediacji są przedsiębiorcami.
Ustala, czy osoby zgłaszające się w imieniu przedsiębiorcy do mediatora są upoważnione do jego reprezentacji	<ul style="list-style-type: none"> – weryfikuje dokumenty rejestrowe przedsiębiorcy pod kątem upoważnienia osób do reprezentacji; – posługuje się dokumentacją rejestrową; – omawia zapisy wynikające z Krajowego Rejestru Sądowego podmiotu; – wskazuje różnice między pełnomocnikiem a prokurentem; – rozróżnia prokury i sposoby reprezentacji ujawnione w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Zestaw 3. Zachowanie tajemnicy w toku postępowania mediacyjnego	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Przeprowadza proces mediacji z uwzględnieniem obowiązku zachowania tajemnicy	<ul style="list-style-type: none"> – omawia ogólne zasady zachowania poufności; – wskazuje konsekwencje prawne wynikające z naruszenia obowiązku zachowania poufności; – wyjaśnia odpowiedzialność wynikającą z obowiązku zachowania w tajemnicy okoliczności dot. mediacji; – zawiera umowę o przeprowadzenie mediacji z uwzględnieniem klauzul dot. poufności.
Uwzględnia potrzeby stron w zakresie zapewnienia poufności mediacji	<ul style="list-style-type: none"> – proponuje zapisy dotyczące zachowania poufności mediacji i ugody zawartej przed mediatorem; – wyjaśnia pojęcie kar umownych wynikających z naruszenia ugody.

Zestaw 4. Analiza porozumienia końcowego i dokumentów mediacyjnych	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Posługuje się wiedzą na temat konstruowania dokumentów pomiędzy przedsiębiorcami	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje część wstępną ugody oraz porozumienia przedstawione przez strony w zakresie opisu stron uczestniczących w procesie mediacji; – weryfikuje zgodność pomiędzy podmiotami podpisującymi dokumenty mediacyjne, a określonymi w nagłówku dokumentów; – weryfikuje załączniki do dokumentów (w tym w zakresie reprezentacji).
Proponuje rozwiązania dotyczące dalszych sporów lub konsekwencji wynikających z naruszenia zasad mediacji	<ul style="list-style-type: none"> – omawia korzyści z zastosowania mediacji w rozwiązywaniu konfliktów w sprawach gospodarczych; – wyjaśnia stronom konsekwencje wynikające z zawarcia ugody i jej ewentualnego niewykonania (zwłaszcza w kontekście mediacji pozasądowej, takich jak powaga rzeczy ugodzonej).

6. Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

<p>Metody stosowane w walidacji</p> <ul style="list-style-type: none"> – Weryfikacja składa się z dwóch etapów: egzaminu teoretycznego (testu wiedzy) i egzaminu praktycznego. Test wiedzy jest przeprowadzany w elektronicznym systemie w ośrodku egzaminacyjnym. Osobie egzaminowanej podczas rozwiązywania testu nie wolno korzystać z innych aplikacji (w tym otwierać stron internetowych) niż system do przeprowadzania egzaminu. W części praktycznej dopuszcza się zastosowanie następujących metod weryfikacji: próbka pracy połączona z symulacją, rozmowa z komisją, analiza dowodów. Dowodami na potwierdzenie niniejszej kwalifikacji mogą być m.in. poświadczenia przeprowadzonych mediacji wydane przez sąd lub ośrodek mediacji wraz z opisami symulacji mediacji oraz dokumentacją.

Zasoby kadrowe – kompetencje osób przeprowadzających walidację.

W procesie weryfikacji biorą udział:

– operator systemu egzaminacyjnego, który organizuje zaplecze techniczne do przeprowadzenia weryfikacji i nadzoruje przebieg testu;

– komisja weryfikacyjna, składająca się z min. 2 egzaminatorów, która przeprowadza część praktyczną egzaminu.

Osoba będąca egzaminatorem może być jednocześnie operatorem systemu egzaminacyjnego.

Weryfikację efektów uczenia się w części praktycznej prowadzi komisja weryfikacyjna, składająca się z min. 2 osób.

Każdy z członków komisji weryfikacyjnej:

– posiada wykształcenie wyższe magisterskie (kwalifikacja pełna na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153, z późn. zm.));

– posiada minimum 5-letnie doświadczenie w prowadzeniu mediacji potwierdzone rekomendacją ośrodka mediacji lub sądu (w przypadku prowadzenia mediacji sądowych);

– posiada ukończone studia lub szkolenie z zakresu mediacji (min. 80 godzin) oraz co najmniej 2 specjalizacje z zakresu mediacji (w tym obligatoryjnie mediacji cywilnej);

– zna i stosuje zasady etyki zawodowej mediatora;

– zna aktualnie obowiązujące regulacje prawne w zakresie mediacji;

– zna i akceptuje standardy prowadzenia mediacji i postępowania mediatora;

– posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

– stosuje kryteria weryfikacji przypisane do efektów uczenia się dla opisywanej kwalifikacji oraz kryteria oceny formalnej i merytorycznej dowodów na posiadanie efektów uczenia się właściwych dla opisywanej kwalifikacji;

– stosuje zasady prowadzenia weryfikacji, a także różne metody weryfikacji efektów uczenia się, zgodnie z celami walidacji i zasadami Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Sposób prowadzenia walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne niezbędne do prawidłowego prowadzenia walidacji

– Instytucja prowadząca walidację musi stosować rozwiązania zapewniające rozdzielenie procesów kształcenia i szkolenia od walidacji. W szczególności istotne jest zapewnienie bezstronności osób przeprowadzających walidację m.in. poprzez rozdział osobowy mający na celu zapobieganie konfliktowi interesów osób przeprowadzających walidację. Osoby te nie mogą weryfikować efektów uczenia się osób, które były przez nie przygotowywane do uzyskania kwalifikacji „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych”.

Warunki organizacyjne i materialne niezbędne do przeprowadzenia egzaminu praktycznego:

Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić:

– stanowisko komputerowe dla kandydata ubiegającego się o nadanie kwalifikacji (jedno stanowisko dla jednego kandydata wyposażone w przeglądarkę internetową z dostępem do internetu) do realizacji części teoretycznej egzaminu;

– stół, 3 krzesła oraz materiały biurowe (kartki, długopis);

– 2 statystów, którzy odgrywają rolę stron w procesie mediacji (w rolę statystów mogą wcielić się również inni uczestnicy podchodzący do walidacji);

– opracowane kazusy dotyczące mediacji w sprawach gospodarczych.

Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić bezstronną i niezależną procedurę odwoławczą, w ramach której osoby uczestniczące w procesie walidacji i certyfikacji mają możliwość odwołania się od decyzji dotyczących spełnienia wymogów formalnych, samych egzaminów, a także decyzji kończącej walidację. W przypadku negatywnego wyniku walidacji instytucja prowadząca walidację jest zobowiązana przedstawić uzasadnienie decyzji.

Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

– Osoba przystępująca do walidacji musi posiadać kwalifikację pełną na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji (studia wyższe: licencjat, inżynier), zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153, z późn. zm.), potwierdzoną kwalifikację rynkową „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych” oraz udokumentowane przeprowadzenie co najmniej 5 mediacji w sprawach cywilnych (sądowych lub pozasądowych) w okresie ostatnich 5 lat przed przystąpieniem do walidacji.

7. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat.